

Άρθρο του Βίκτωρα Ισαάκ Ελιέζερ, Δημοσιογράφου, Ανταποκριτή της εφημερίδας Yedioth Achronoth στην Ελλάδα στην [Hellenic Mail 3.1.2020](https://www.hellenicmail.com/2020/03/01/30-years-after-the-1977-visit-of-george-papandreu-to-israel/)

Το 2020 συμπληρώνονται 30 χρόνια αφότου η Ελλάδα αναγνώρισε επίσημα το κράτος του Ισραήλ. Ήταν η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη που «έσπασε» την κατεστημένη μέχρι τότε και επικρατούσα ελληνική εξωτερική πολιτική, που δεν ήθελε να «βλέπει» το Ισραήλ για να μην πληγούν οι φιλικές σχέσεις της χώρας με τον αραβικό κόσμο. Συμπληρώνονται επίσης 10 χρόνια από την συνάντηση Γεωργίου Παπανδρέου - Μπενιαμίν Νετανυάου στη Μόσχα, που άνοιξε στην ουσία διάπλατα όλες τις διόδους συνεργασίας μεταξύ των δύο κρατών σε όλα τα επίπεδα. Μια συνεργασία την οποία ενθάρρυναν και οι κυβερνήσεις Παπαδήμου, Σαμαρά και Τσίπρα και η οποία πήρε τη μορφή μιας στρατηγικής συμμαχίας με την συμμετοχή και της Κύπρου.

Οι συμβολισμοί ισχυροί. Ο Έλληνας πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης υποδέχθηκε τον Ισραηλινό πρωθυπουργό Μπενιαμίν Νετανυάου στο Μέγαρο Μαξίμου, 30 χρόνια μετά την ιστορική επίσκεψη του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στο Ισραήλ.

Στο κατώφλι λοιπόν του 2020, μόλις τη δεύτερη μέρα της χρονιάς, οι υπουργοί ενέργειας των τριών χωρών υπέγραψαν τη συμφωνία κατασκευής του αγωγού East med ο οποίος θα μεταφέρει, υποθαλάσσια, φυσικό αέριο από το Ισραήλ στη Κύπρο και στην Ελλάδα και μέσω αυτών στην Ευρώπη.

Η συμφωνία Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ για την κατασκευή του αγωγού Eastmed είναι μόνο η αρχή μιας ευρύτερης συμμαχίας που θα καλύψει τις στρατηγικές ανάγκες των τριών χωρών, τόσο στον τομέα της ενέργειας και της οικονομίας όσο και στον τομέα της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή. Σηματοδοτεί και τεκμηριώνει δε, την μεγάλη αλλαγή που συντελέστηκε στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας: Η παραδοσιακή συμμαχία Τουρκίας Ισραήλ δεν υφίσταται πια...

Γιατί;

1. Ιράν και Τουρκία έχουν κοινό συμφέρον να διατηρήσουν και να ενισχύσουν τη στρατιωτική παρουσία τους στη Συρία για διαφορετικούς βέβαια λόγους. Το Ιράν προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση στην Μεσόγειο Θάλασσα και να απειλεί το Ισραήλ με καιρία πλήγματα στον πληθυσμό του στην περίπτωση που το Ισραήλ αποφασίσει να πλήξει τον πυρηνικό αντιδραστήρα στο ίδιο το Ιράν. Η δε Τουρκία για να αποτρέψει με κάθε τρόπο τη δημιουργία ενός Κουρδικού κράτους στα Νότια σύνορα της. Η Τουρκία διευρύνει τα σύνορα της εις βάρος της Συρίας διαφυλάσσοντας πάντα την απαιτούμενη ισορροπία για την διατήρηση της στρατηγικής της συμμαχίας με το Ιράν.

2. Η Τουρκία και το Ιράν υποστηρίζουν πολιτικά και οικονομικά το καθεστώς της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας και ενθαρρύνουν την πολιτική

της διείσδυση στη Δυτική Όχθη ώστε από τη μια να συνεχίζει τον πόλεμο φθοράς εναντίον του Ισραήλ και από την άλλη να καταστεί ο ισχυρός παράγων λήψης αποφάσεων στην Παλαιστινιακή Αρχή μετά την Μαχμούντ Αμπάς εποχή.

3. Η Τουρκία προβάλλει πάντα την αντιπαράθεση με το Ισραήλ ως μια μάχη που αφορά ολόκληρο το Ισλάμ.

4. Η Τουρκία υποστηρίζει τους Αδελφούς Μουσουλμάνους στην Αίγυπτο προκειμένου να αποσταθεροποιηθεί η κυβέρνηση Σίσι που δεν διστάζει να συνάπτει συμφωνίες με την Ελλάδα και την Κύπρο στην Ανατολική Μεσόγειο.

5. Η Τουρκία επιχειρεί να ελέγξει την πολιτική κατάσταση στη Λιβύη, να προκαλέσει ρήγμα στον Σύνδεσμο Αραβικών χωρών και προφανώς για να τεκμηριώσει τετελεσμένα γεγονότα εις βάρος των Ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στη θαλάσσια περιοχή νότια της Κρήτης.

Το Ισραήλ αποτελεί «εμπόδιο» για το Ιράν, αφού δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στρατηγικός στόχος του Ιράν είναι το ξερίζωμα του «Σιωνιστικού καρκινώματος» από την περιοχή, η εγκαθίδρυση ενός Ισλαμιστικού καθεστώτος τύπου Χαμάς, ώστε το Ιράν μαζί με την Τουρκία να καταστούν οι κυρίαρχοι παίκτες της Νοτιοανατολικής Μεσογείου. Ο Ιρανικός στόλος θα συμπλέει με τον Τουρκικό, και οι ασκήσεις της Τουρκικής αεροπορίας να διεξάγονται μαζί με τα Ιρανικά πολεμικά αεροσκάφη πάνω από τη «γαλάζια θάλασσα της καρδιάς» των Τούρκων αξιωματούχων.

Μια διέλευση του Ιράν στην Μεσόγειο θα συνιστούσε πλέον απειλή για την ίδια την ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, θα ενίσχυε τις Τουρκικές διεκδικήσεις έναντι της Ελλάδας και προφανώς μια τέτοια εξέλιξη θα ευνοούσε την υλοποίηση του οράματος του Προέδρου Ερντογάν για την αναβίωση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Ενός οράματος που διαπιστώνουμε ότι υλοποιείται ως πολιτική πρακτική με τη διείσδυση της Τουρκίας στη Λιβύη μεταφέροντας ακόμα και Τζιχαντιστές. Η αποσταθεροποίηση στα Βαλκάνια, η ενίσχυση του Ισλαμικού Φονταμενταλισμού και τρομοκρατικά κτυπήματα που θα προκαλέσουν κρίση στο Ευρωπαϊκό οικοδόμημα, θα ήταν μόνο μερικές από τις οδυνηρές συνέπειες μιας Ιρανοτουρκικής παρουσίας που θα έπαιζε ρόλο υπερδύναμης στην περιοχή.

Τόσο το Ισραήλ, λοιπόν, όσο και η Ελλάδα και η Κύπρος, είναι οι χώρες που απειλούνται άμεσα από την επεκτατική πολιτική του Ιράν και της Τουρκίας ενώ ταυτόχρονα απειλείται και η σταθερότητα πολλών καθεστώτων του Αραβικού κόσμου.

Ο East Med δεν είναι απλά και μόνο ένας αγωγός που θα αποφέρει οικονομικά οφέλη στις τρεις χώρες που συνυπέγραψαν τη συμφωνία κατασκευής του. Είναι η θεμελίωση μιας νέας στρατηγικής συμμαχίας στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο που υποστηρίζεται τόσο από την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και με την απόλυτη ανοχή της Ρωσίας απέναντι στη συμμαχία Ιράν - Τουρκίας.

Η συμμαχία όμως αυτή δεν θα είναι βιώσιμη εάν δεν αναπτυχθούν ταυτόχρονα πεδία συνεργασίας των λαών των τριών χωρών. Η τεχνολογία, ο τουρισμός και ο πολιτισμός είναι μοχλοί ανάπτυξης σχέσεων μεταξύ κρατών αλλά κυρίως μεταξύ των πολιτών της Ελλάδας, της Κύπρου και του Ισραήλ, που μαζί μπορούν να δημιουργήσουν γερά θεμέλια φιλίας και αλληλεγγύης πάνω στα οποία θα στηριχθεί και θα διευρυνθεί η τριμερής αυτή συμφωνία κατασκευής του αγωγού East med.

* Ο **Βίκτωρ Ισαάκ Ελιέζερ** είναι δημοσιογράφος, ανταποκριτής της Ισραηλινής εφημερίδας *Yedioth Achronoth* και αναλυτής θεμάτων Μέσης Ανατολής.

ΠΗΓΗ: [HELLENIC MAIL 3.1.2020](#)